

ПОСЛѢДНЕТО МИ ХОДЯНИЕ ВЪ СОФИИЖ.

КЪМЪ ЧИТАТЕЛИТЪ.

Послѣднето ми ходяние въ Софиіж даде поводъ на нѣкои мнителны, а може бы и гузы хора, за своеобразны сжждения и прѣдположения; то, безъ да съмь искалъ азъ, станж прѣдмѣтъ на тайны нѣкаквы съобщения, явны размышления и газетны расправии, но расправии партизанскы, изопачены и пристрастно изложены, които неволно мя прѣдизвикватъ да ся обади́х самъ и да распрaviх на тѣзъ, които бы ся интересували да зна́хтъ, какъ е работата въсжщность.

Прѣмълчалъ быхъ и тозъ пжть да не казвамъ нищо, зада не бъркамъ и развалямъ хубавѣхъ работж на почтениѣйшихъ работници; но тѣзи, по своему, честны и ревностны дѣатели ся домогватъ съ извращение само на фактоветъ, както и на думѣтъ ми, да мя заподозрятъ въ нечистосовѣстность и недобромыслие прѣдъ народѣтъ; силать ся да мя прѣдставятъ като противенъ ужъ на желаемото отъ всички съединение на Българитѣ въ едно цѣло и прибѣгватъ дори до подлость, съ клеветы и навѣты да компрометиратъ както сегашнижъ тжй и минжлжтъ ми дѣятелность по народнытѣ ни работы. Да ся прѣмълчи́ва прѣдъ таковы́хъ явны навѣты и зломысленны нападения ще каже да ся допу́ща свободно распространението на лъжжтъ въ ущербъ на правджтъ и на истинижтъ. Тозъ пжть поне азъ ся неосѣщамъ расположенъ на подобно допущание. Ако съмь ся отказалъ отъ всичко друго, не съмь ся отрѣкълъ съвсѣмъ отъ да ревнувамъ незапятненото си имя въ народѣтъ и доброто негово мнѣние — единчкжтъ ми печалж на този свѣтъ. Азъ самъ ще раскажжж подробно и обстоятелно за всичко що ся касае до това,